

Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang Winchester, CA Giáo Xứ Chân Phước Teresa Calcutta

Linh mục Quản Nhiệm Giuse Nguyễn Bá Tòng
36515 Briggs Rd, Murrieta, CA 92562

website: www.cddmlv.com

Số Phát Hành: 217 05/03/2015

Bản Tin Hàng Tuần

Giờ Lễ Chủ Nhật

-Thứ Bảy:

5:30PM (English)
-Chủ Nhật: 7:15AM, 8:30AM, 10:15AM,
12 Noon & 5:00PM (English)

Lễ Tiếng Việt:

- Thánh Lễ: 1:30- 2:30PM
- Giải Tội: 1:00-1:30PM
- Tập Hát: 1:00-1:30PM
- Giáo Lý: 12:00PM-1:30PM

Website giờ lễ trên toàn thế
giới: www.masstimes.org

Rửa Tội, Hôn Phối, Thêm Sức, Gia
nhập vào Cộng Đoàn hoặc thay đổi
địa chỉ

Xin liên hệ Chủ Tịch Nguyễn B. Sương
858-206-5795

Xức Dầu & Rước Mình Thánh tại gia
Xin liên hệ Cha Giuse Nguyễn Bá Tòng

Ban Mục Vụ 2014-2016:

Chủ Tịch: Nguyễn B. Sương 858-206-5795

Ngoại Vụ: Nguyễn Q. Dung 951-375-9374

Xã hội: Nguyễn Thanh Tâm 951-834-7436

Lời Chúa: Tuấn Anh Hồ 714-837-0398

Thánh Thể: Vũ T Kim Oanh 951-375-6687

Phòng Thánh: Hà Đỗ 760 547-3444

Chris Phan 951-816-2889

Thánh Nhạc: Nguyễn Q. Dung 951-375-9374

Giáo Lý: Trí Mai 951-795-0120

Truyền Thông: Nguyễn B. Sương
858-206-5795

email: banmucvu@cddmlv.com hoặc
bantruyenthong@cddmlv.com

CN V PS B TIN MỪNG

Ga 15, 1-8

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Thầy là cây nho thật, và Cha Thầy là người trồng nho. Nhành nào trong Thầy không sinh trái thì Người chặt đi, còn nhành nào sinh trái thì Người tỉa sạch để nó sai trái hơn. Các con đã được tỉa sạch nhờ lời Thầy đã nói với các con. Các con ở trong Thầy, và Thầy ở trong các con. Cũng như nhành nho tự nó không thể sinh trái được, nếu không dính liền với cây nho; các con cũng vậy, nếu không ở trong Thầy.

"Thầy là cây nho, các con là nhành. Ai ở trong Thầy và Thầy ở trong người ấy, kẻ ấy sẽ sinh nhiều trái, vì không có Thầy, các con không thể làm được gì. Ai không ở trong Thầy, thì bị vứt ra ngoài như ngành nho, và sẽ khô héo, người ta sẽ thu lại, quăng vào lửa cho nó cháy đi. Nếu các con ở trong Thầy, và lời Thầy ở trong các con, thì các con muốn gì cứ xin, và sẽ được. Đây là điều làm Cha Thầy được vinh hiển là các con sinh nhiều trái, và như thế các con trở nên môn đệ của Thầy".

CHIA SẺ TIN MỪNG

Thoái Hoá Làm Mất Phẩm Chất

Lm Tạ Duy Tuyên

Ngày nay người ta đang nói nhiều về sự thoái hoá đạo đức của một số phần tử trong xã hội. Họ tự đánh mất căn tính của mình. Họ không còn giữ được phẩm chất của chính mình. Sự thoái hoá đã làm cho họ biến chất từ tốt ra xấu. Từ thanh sạch ra dơ bẩn. Từ hữu dụng ra vô dụng. Sự thoái hoá đạo đức có thể đến với bất cứ ai. Và cũng có thể làm băng hoại đủ mọi thành phần, cho dù là hàng trí thức hay dân hèn, một khi đã bị thoái hoá là họ đã đánh mất căn tính con người là "nhân chi sơ tính bản thiện". Sự thoái hoá có mặt trong mọi ngành nghề, trong mọi cấp bậc. Sự thoái hoá làm mất đi đạo đức nghề nghiệp, mất đi lương tâm trong sáng chỉ còn là những tham sân si vô độ.

Trong năm giáo dục gia đình, chúng ta cũng không thể không đau lòng trước những hiện tượng thoái hoá đạo đức và nhân cách của con người hôm nay như: cô giáo hành hung và xúc phạm học trò; học trò đánh thầy giáo, mẹ đánh chết con ruột, cháu nội hành hạ bà nội cho đến chết. Tại sao lại có những chuyện phi nhân thất đức như vậy? Văn hoá đạo hiếu Việt Nam có còn giá trị hay đã bị tha hoá bởi đời sống vô tâm của con người hôm nay?

Có một câu chuyện ngày xưa kể rằng: một lần vua Nước Bắc muốn làm nhục sứ giả Nước Nam qua triều cống. Ông đã bắt một người dân Nước Nam vừa ăn trộm ra trước mặt sứ giả để làm nhục. Vua Nước Bắc bảo rằng: "Phải chăng người Nước Nam hay ăn trộm?". Sứ giả Nước Nam khiêm tốn trả lời: "Thưa bệ hạ! Cây táo trồng ở Nước Nam thì ngọt nhưng khi mang qua Nước Bắc trồng thì quả lại chua. Phải chăng người này ở Nước Nam thì tốt nhưng khi qua Đất Bắc đã biến chất rồi chăng?"

Nhìn lại phận người chúng ta đôi khi cũng giống như Cây Táo được trồng ở Đất Bắc. Con người là hình ảnh Thiên Chúa đôi khi cũng bị biến chất khi trồng vào thế gian. Con người cũng bị những thói đời sa đoạ làm băng hoại tâm hồn. Con người cũng bị những đam mê của danh lợi thú làm huỷ hoại danh giá, nhân phẩm của chính mình. Con người dễ bị đánh mất căn tính của mình là "nhân linh hơn vạn vật". Con người dễ bị thoái hoá bởi tưởng mình chỉ là một loài vật: sinh ra - lớn lên - rồi chết nên cứ việc lao vào những cuộc truy hoan trác táng, những thói đời hưởng thụ tầm thường.

Các tiên tri thời Cựu ước đã từng tiếc nuối cho dân tộc Israel là "vườn nho của Chúa" đã bị biến chất. Tiên tri Isaia đã thất vọng vì vườn nho nhà Israel đã bị

hoang tàn. Tiên tri Giê-rê-mi-a đau buồn vì dân tộc ông đã "biến thành một cây nho lạ, thoái hoá thành một cây khác". Còn Ô-sê thì kêu lên trong đau đớn: "Israel là một cây nho trơ trụi". Tất cả những từ ngữ đó đều diễn tả một đời sống thoái hoá đạo đức của một số phần tử Do Thái. Họ đã không sống theo đường lối Chúa. Họ đã thờ ngẫu tượng. Họ sống hình thức dẫn đến giả hình, giả dối. Họ bị men biệt phái kiêu căng làm biến chất. Họ thờ Thiên Chúa trên môi miệng nhưng thực chất họ đã xa lìa Chúa từ trong tâm hồn.

Lời Chúa hôm nay mời gọi chúng ta kín múc nguồn sống đích thực từ Thiên Chúa. Chúa mời gọi chúng ta hãy để cho sự sống của Chúa tuôn chảy trong tâm hồn chúng ta. Hãy sống gắn bó với Chúa, kết hợp với Chúa như cành liền cây để có thể sinh hoa kết trái là những việc lành phúc đức. Hãy ở lại trong Chúa để hiểu rằng con người chúng ta có một phẩm giá vô cùng cao quý là "giống với thần linh, là hình ảnh Thiên Chúa". Hãy biết gìn giữ phẩm giá cao quý ấy bằng việc chế ngự những đam mê tội lỗi, những thói đời truy lạc. Hãy làm chủ hành vi của mình bằng việc: biết sống theo lẽ phải, biết thể hiện phẩm giá của mình là tạo vật biết thiện và ác, thế nên phải biết làm điều thiện và tránh điều ác. Hãy bám vào Thiên Chúa hơn là bám vào những phù vân mau qua đời này. Hãy khiêm tốn cúi mình thờ lạy Chúa hơn là thờ lạy tạo vật. Hãy vì Chúa mà sống cao thượng hơn là vì tiền, vì tình, vì quyền mà sống thấp hèn. Hãy nhớ rằng: trần gian là tạm bợ. Thiên đàng mới là vĩnh cửu. Đừng vì những vinh hoa phú quý phù hoa này mà xa lìa Thiên Chúa. Xa lìa Thiên Chúa như cành lìa cây sẽ bị thoái hoá và héo khô.

Nguyện xin Chúa Giê-su Phục sinh luôn ở lại trong cuộc đời chúng ta để dẫn dắt chúng ta đi trong chân lý vẹn toàn. Xin cho nguồn thánh ân Chúa tưới gội tâm hồn chúng ta mãi thanh sạch xứng đáng là hình ảnh của Chúa. Amen.

SỐNG ĐẠO

"Chuyện nhỏ thôi, không sao đâu"

Tại một quán ăn ở Thượng Hải, có một cô hầu bàn phụ trách mang thức ăn lên cho chúng tôi, nhìn cô ấy trẻ trung tựa như một chiếc lá non. Khi cô ấy bê cá hấp lên, đĩa cá bị nghiêng. Nước sốt cá tanh nóng rớt xuống, rơi xuống chiếc cặp da của tôi đặt trên ghế. Theo bản năng tôi nhảy dựng lên, nộ khí xung lên, khuôn mặt trở nên sầm xuống.

Thế nhưng, khi tôi chưa kịp làm gì, con gái yêu của tôi bỗng đứng dậy, nhanh chóng đi tới bên cạnh cô gái hầu bàn, nở một nụ cười dịu dàng tươi tắn, vỗ vào vai của cô bé và nói: "chuyện nhỏ thôi, không sao đâu"

Nữ hầu bàn vô cùng ngạc nhiên, luống cuống kiểm tra chiếc cặp da của tôi, nói

với giọng lúng túng: “Tôi... để tôi đi lấy khăn lau ...”

Không thể ngờ rằng, con gái tôi bỗng nói: “Không sao, mang về nhà rửa là sạch rồi. Chị đi làm việc của chị đi, thật mà, không sao đâu, không cần phải đặt nặng trong tâm đâu ạ.”

Khẩu khí của con gái tôi thật là nhẹ nhàng, cho dù người làm sai là cô hầu bàn. Tôi trừng mắt nhìn con gái, cảm thấy bản thân mình như một quả khí cầu, bơm đầy khí trong đó, muốn phát nổ nhưng không nổ được, thật là khốn khổ.

Con gái bình tĩnh nói với tôi, dưới ánh đèn sáng lung linh của quán ăn, tôi nhìn thấy rất rõ, con mắt của nó mở to, long lanh như được mạ một lớp nước mắt.

Tối hôm đó, sau khi quay trở về khách sạn, khi hai mẹ con nằm lên giường, nó mới dốc bầu tâm sự:

Con gái tôi phải đi học ở London 3 năm. Để huấn luyện tính tự lập cho nó, tôi và chồng không cho nó về nhà vào kỳ nghỉ, chúng tôi muốn nó tự lập kế hoạch để đi du lịch, đồng thời cũng muốn nó thử trải nghiệm tự đi làm ở Anh Quốc.

Con gái tôi hoạt bát nhanh nhẹn, khi ở nhà, mười đầu ngón tay không phải chạm vào nước, những công việc từ nhỏ tới lớn cũng không đến lượt nó làm. Vậy mà khi rơi vào cuộc sống lạ lẫm tại Anh Quốc, nó lại phải đi làm bồi bàn để thể nghiệm cuộc sống.

Ngày đầu tiên đi làm, nó đã gặp phải rắc rối.

Con gái tôi bị điều đến rửa cốc rượu trong nhà bếp. Ở đó có những chiếc cốc thủy tinh cao chân trong suốt, mỏng như cánh ve, chỉ cần dùng một chút lực nhỏ là có thể khiến chiếc cốc bị vỡ, biến thành một đồng vụn thủy tinh.

Con gái tôi thận trọng dè dặt, như bước đi trên băng, không dễ dàng gì mà rửa sạch hết một đồng lớn cốc rượu. Vừa mới thả lỏng không chú ý, nó nghiêng người một chút, va vào một chiếc cốc, chiếc cốc liền rơi xuống đất, “xoảng, xoảng” liên tục những âm thanh vang lên. Chiếc cốc hoàn toàn biến thành đồng thủy tinh vụn lấp lánh trên mặt đất.

“Mẹ ơi, vào thời khắc đó, con có cảm giác bị rơi xuống địa ngục.” giọng nói của con gái tôi vẫn còn đọng lại sự hồi hộp lo lắng.

“Thế nhưng, mẹ có biết người quản lý ca trực đó phản ứng thế nào không? Cô ấy không hề vội vàng mà bình tĩnh đi tới, kéo con lên và nói: Em gái, em không sao chứ?”

Sau đó, cô ấy quay đầu lại nói với những người khác: Các bạn mau đến giúp cô gái này dọn dẹp sạch đồng thủy tinh nhé!

Đối với con, ngay đến cả một chữ nửa câu trách móc cũng không có!”

Lại một lần nữa, khi con rót rượu, không cẩn thận làm đổ rượu vang nho lên chiếc váy trắng của khách, khiến cho chiếc váy trở nên loang lổ.

Cứ tưởng vị khách đó sẽ nổi trận lôi đình, nhưng không ngờ cô ấy lại an ủi con: “không sao đâu, rượu ấy mà, không khó giặt.”

Vừa nói, vừa đứng lên, nhẹ nhàng vỗ vào vai con, từ từ đi vào phòng vệ sinh, không nói toang lên, cũng không làm âm ỉ, khiến con tròn mắt như con chim yến nhỏ vì quá đổi ngạc nhiên.

Giọng nói của con gái tôi, mang đầy tình cảm: “Mẹ à, bởi vì người khác có thể tha thứ lỗi lầm của con trước đây, nên mẹ hãy coi những người phạm sai lầm kia như con gái của mẹ, mà tha thứ cho họ nhé!”

Lúc này, không khí trở nên tĩnh lặng như màn đêm, tròng mắt của tôi ướt đẫm lệ...

Tha thứ cho người khác chính là tha thứ cho chính mình. Như tác giả nổi tiếng Andrew Matthews từng viết: “*Bạn tha thứ cho mọi người vì chính lợi ích thiết thân của bạn. Nó sẽ làm cho bạn hạnh phúc hơn.*”

Bạn thân mến, chúng ta cảm động khi người khác cảm động, điều đó khiến chúng ta có thể thay đổi hành vi và lời nói của chính mình, hãy để những thiện ý này lưu truyền mãi về sau ... như thế, mỗi ngày của chúng ta sẽ đều là hạnh phúc và may mắn!

Theo NTDTV

TIN TỨC GIÁO HỘI HOÀN VŨ

Trở thành mục tử nhân lành

Asia news. Trước 70,000 người hành hương tại Quảng trường thánh Phêrô vào đầu giờ kinh trưa Chúa Nhật ngày 26/5, vị giáo hoàng 78 tuổi đã nhắc đến việc các tân linh mục vừa được truyền chức tại vương cung thánh đường vào buổi sáng cùng ngày. Trong đó, ngài đã nhấn mạnh vai trò của một Mục Tử Nhân Lành, là những người “không đẩy mình trở thành tất yếu trong mọi thứ, cũng không suy tính trước hoặc vẽ cho mình bất kỳ sở thích nào tương đương”.

Vị giáo hoàng cũng nói, “Điều đặc biệt đối với những người được giao nhiệm vụ dẫn dắt con thuyền Giáo hội; trong đó là những linh mục, các giám mục, những vị giáo hoàng; là những người được gọi không phải để suy nghĩ làm chủ nhưng thay vào đó là họ phải hành động như một người phục vụ, bắt chước gương của Đức Giêsu, người đã dâng hiến thân mình để cứu chúng ta trong lòng thương xót của Người”.

Cầu nguyện cho các nạn nhân Nepal

ĐGH Phanxicô đã dâng lời cầu nguyện cho các nạn nhân của vụ động đất ở Nepal, trận động đất lớn với 7.4 độ Richter khiến hơn 6000 người thiệt mạng. ĐGH cũng kêu gọi sự giúp đỡ nhanh chóng cho đất nước bị ảnh hưởng này.

Hôm Chúa Nhật ngày 26/5, sau giờ kinh trưa Nữ Vương Thiên Đàng, ĐGH nói rằng: “Tôi xin cầu nguyện cho các nạn nhân, và cho rất nhiều người đang bị thương, cùng với tất cả những người đang buồn khổ vì thảm họa động đất ở

Nepal. Cầu mong họ sẽ nhận được những hỗ trợ cần thiết trong tình thân hữu đoàn kết”. Ngài cũng mời gọi mọi người cầu nguyện với Đức Mẹ “để Mẹ gìn giữ họ”.

Trước đó hôm thứ bảy, ngày xảy ra thảm họa, Đức Phanxicô cũng đã nhanh chóng gửi một điện thư bày tỏ sự gần gũi của ngài với những người bị ảnh hưởng. Điện thư do ĐHY Quốc vụ Khanh Pietro Parolin gửi đến Đức ông Paul Simick, tổng đại diện tông tòa Nepal.

ĐTC sẽ thăm Cuba

LA HABANA. Giáo Hội và chính quyền Cuba hài lòng về việc ĐTC Phanxicô sẽ viếng thăm Cuba vào tháng 9 năm nay. Trong thông cáo công bố hôm 22.04 vừa qua, Cha Lombardi, Giám đốc Phòng báo chí Tòa Thánh nói: “Tôi có thể xác nhận rằng ĐTC Phanxicô, sau khi nhận được lời mời từ phía chính quyền dân sự và các Giám Mục Cuba, đã quyết định thực hiện một cuộc viếng thăm tại đảo này trước khi đến Hoa Kỳ”. Tuyên bố cùng ngày 22.04, Cha José Felix Perez, Phụ tá Tổng thư ký HĐGM Cuba nói: “Chúng tôi hài lòng và mãn nguyện vì cuộc viếng thăm của ĐGH Phanxicô tại Cuba đã được loan báo. Các GM, LM và nhân dân Cuba xúc động vì tin này”. Về phần ngoại trưởng Cuba, ông Bruno Rodriguez Parilla, tuyên bố rằng “Sự hiện diện của ĐGH tại Cuba sẽ đáng ghi nhớ. Cuba sẽ đón tiếp ngài với tất cả sự nồng nhiệt theo truyền thống của dân tộc này, vì chúng tôi rất hãnh diện có một vị Giáo Hoàng người Nam Mỹ”.

ĐHY Sarah phê bình giáo sĩ phá hủy luân lý tự nhiên

ROMA. ĐHY Robert Sarah, Tổng trưởng Bộ Phụng tự và kỷ luật bí tích, tố giác một số GM tại các nước giàu phản bội Giáo Hội, vì đang góp phần phá hủy luân lý tự nhiên. Ngài đưa ra lập trường trên đây hôm 15.04 vừa qua ở Roma, trong buổi giới thiệu cuốn sách mới của ngài tựa đề “Thiên Chúa hoặc không gì cả”. Ngài nói: “Giáo Hội đang ở trong tình trạng lạ thường, một số GM đến từ các nước giàu sự đang cố gắng du nhập những thay đổi luân lý Ki tô về những người ly dị tái hôn hoặc những tình trạng khó khăn khác”. Đi vào chi tiết hơn, ĐHY Sarah nhấn mạnh sự kiện những sai lầm lớn xảy ra khi một số GM trí thức Công Giáo bắt đầu “bật đèn xanh” cho những người đồng tính luyến ái, phá thai, làm cho chết êm dịu, cho những người ly dị tái hôn được rước lễ. Do đó, toàn thể cộng đồng nhân loại đang bị rạn nứt vì sự phản bội mới của một số giáo sĩ”. Sau cùng, ĐHY Sarah hy vọng Giáo Hội “thức tỉnh để bảo vệ gia đình, bảo vệ sự sống”.

Một Giám Mục ở Hoa Kỳ phải từ chức

ROMA. Một GM ở Mỹ đã phải từ chức vì không tố cáo một LM lạm dụng tính

dục trẻ em. Đó là Đức Cha Robert Finn, 62 tuổi, GM giáo phận Kansas City – Thánh Giuse thuộc bang Missouri. Thông cáo hôm 21.04 vừa qua của Tòa Thánh nói rằng, ĐTC đã nhận đơn từ chức của Đức Cha Finn, theo khoản giáo luật số 401 triệt 2. Cách đây gần 3 năm, hồi tháng 9 năm 2012, sau một vụ xử kéo dài nhiều tuần lễ, Đức Cha Finn đã bị tòa kết án 6 tháng tù treo vì đã không mau lẹ tố giác 1 LM trong giáo phận thuộc quyền tên là Shawn Ratigan, bị cáo về tội loạn dục trẻ em và sở hữu các hình ảnh dâm ô trẻ em. Hồi tháng 9 năm ngoái, theo lời yêu cầu của ĐTC Phanxicô, Đức Cha Terrence Prendegast, TGM giáo phận Ottawa, Canada, đã mở cuộc điều tra về cách hành xử của Đức Cha Finn. Trong thông cáo công bố hôm qua, 21.04, Phòng báo chí Tòa Thánh cho biết ĐTC đã bổ nhiệm Đức Cha Joseph Naumann, TGM chính tòa giáo phận Kansas City ở Kansas làm Giám quản tông tòa giáo phận Kansas City thánh Giuse.

Một nữ tu người Áo chăm lo cho trẻ em nghèo hơn 60 năm đã bị giết ở Nam Phi

Theo Fides, nữ tu người Áo, Sơ Gertrud Stefani Tiefenbacher Dòng Các nữ tu Hội Truyền Giáo Máu Chúa Ki-tô đã bị sát hại trong phòng vào đêm thứ bảy rạng sáng Chúa Nhật 19/4.

Khoảng 3 giờ sáng Chúa Nhật, một nữ tu đã phát hiện thi thể của sơ bị trói và bị bịt miệng. “Chuỗi tràng hạt của sơ ấy quấn quanh cổ tay và sơ đang nắm chặt thánh giá khi chúng tôi phát hiện ra”. Sơ Gertrud nằm chết trên sàn nhà cạnh giường trong phòng của sơ tại Hội truyền giáo Thánh Tâm Chúa Giê-su tại Ixopo. Dây máy đánh chữ trói hai tay sơ lại và một cái khăn tắm, được cho là đã được dùng để làm sơ ngạt thở, phủ lên mặt. Mặc dù đang đợi thông báo pháp y xác nhận nhưng cảnh sát địa phương cho rằng nữ tu đã bị hãm hiếp.

Tin từ News24 (Nam Phi) cho biết cảnh sát đang cố gắng truy tìm nghi phạm giết người và kêu gọi dân cư Ixopo cung cấp thông tin.

Sinh năm 1928 tại Áo, Sơ Tiefenbacher sống cùng gia đình bố mẹ nuôi tại một nông trại nhỏ và đến Nam Phi vào năm 1952.

Zenit cho biết, nữ tu này không mệt mỏi chăm lo cho những em bé nghèo tại cộng đồng địa phương theo sứ mệnh của hội truyền giáo Thánh Tâm Chúa Giê-su ở Ixopo, thuộc tỉnh KwaZulu-Natal, phía đông Nam Phi.

Sơ được các nữ tu cùng dòng mô tả là một người mẹ với tâm hồn trẻ trung. Nữ tu Gerald Frye cho biết, “Sơ ấy là một người phục vụ mọi người và yêu thương tất cả các em thiếu nhi nghèo trong cộng đồng”.

Hơn 60 năm, Sơ Stefani Tiefenbacher đã thực hiện ơn gọi truyền giáo, và trong đó khoảng 40 năm, sơ làm giáo viên và thư ký tại Trường Bông hoa Nhỏ, nơi

mà người ta cho biết sơ rất thích việc viết thư cho các em học sinh cũ, các chị em khác trong dòng và hàng xóm bằng chiếc máy đánh chữ của mình.

Tình hình bí hiểm tại Giáo Hội Hòa Lan

TRECHT. Tình hình Giáo Hội Công Giáo tại Hòa Lan tiếp tục lâm vào tình trạng thê thảm và giáo quyền dự kiến sẽ phải đóng cửa nhiều thánh đường. Trong số hơn 16 triệu dân Hòa Lan hiện nay, có khoảng 4 triệu tín hữu Công Giáo trên giấy tờ, nhưng mức độ thực hành đạo rất ít. Trong một cuộc phỏng vấn dành cho Đài Vatican hồi tháng 12 năm 2013 nhân dịp HĐGM Hòa Lan về Roma viếng mộ hai thánh Tông Đồ và thăm Tòa Thánh, ĐHY Willem Eijk, TGM Utrecht, Chủ tịch HĐGM, cho biết chỉ có khoảng 5% tín hữu Công Giáo nước này tham dự thánh lễ Chúa nhật so với 90% hồi thập niên 1950. Và theo những dự đoán chính thức, Hồi giáo sẽ trở thành tôn giáo đứng thứ hai tại Hòa Lan vào năm 2020 tới đây. Hòa Lan cũng là quốc gia có mức độ tục hóa thuộc hàng cao nhất và là nước đầu tiên ở Châu Âu ban hành luật cho phép mở các nhà điếm, sử dụng ma túy Marijuana, làm cho chết êm dịu và công nhận hôn nhân đồng phái.

SINH HOẠT GIÁO XỨ & CỘNG ĐOÀN

Rước Lễ Lần Đầu: CN 5/10/2015

CD ĐMLV hân hoan chúc mừng 3 em: Dominick Nguyễn, Anton Nguyễn, and Dave Võ sẽ Rước Lễ Lần Đầu vào ngày CN 5/10/2015.

Nguyễn chúc các em mãi giữ tâm hồn đơn sơ trong trắng và yêu mến Chúa Giêsu Thánh Thể trong suốt cuộc đời.

Lịch Phụng Vụ:

- _ 5/10/2015: CN VI PS nhằm ngày Mother's Day
- _ 5/17/2015: Lễ Chúa Giêsu Lên Trời
- _ 5/24/2015: Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống
- _ 5/31/2015: Lễ Thiên Chúa Ba Ngôi

MỖI TUẦN MỘT VẤN NẠN

Dự Thảo 4 “Luật Tín Ngưỡng Tôn Giáo”

Ban mục vụ Truyền thông Giáo phận Kontum xin chuyển đến quý gia đình Giáo phận ý kiến tự phát của một số người khi nhận được văn bản: Số 40/TGCP-PCTT, V/v góp ý dự thảo 4 “**Luật tín ngưỡng, tôn giáo**” của Ban Tôn Giáo Chính Phủ, Hà-nội ngày 10 tháng 4 năm 2015.

Tòa Giám mục đã chuyển gửi văn bản số 30/TGCP-PCTT cho quý linh mục tu sĩ trong Giáo phận và sẽ bàn chuyên sâu về văn bản dự thảo 4 trong những ngày

gần đây. Tuy nhiên, các người có tôn giáo nói chung, người công giáo Việt nam nói riêng cần biết văn bản dự thảo 4 có tựa đề:

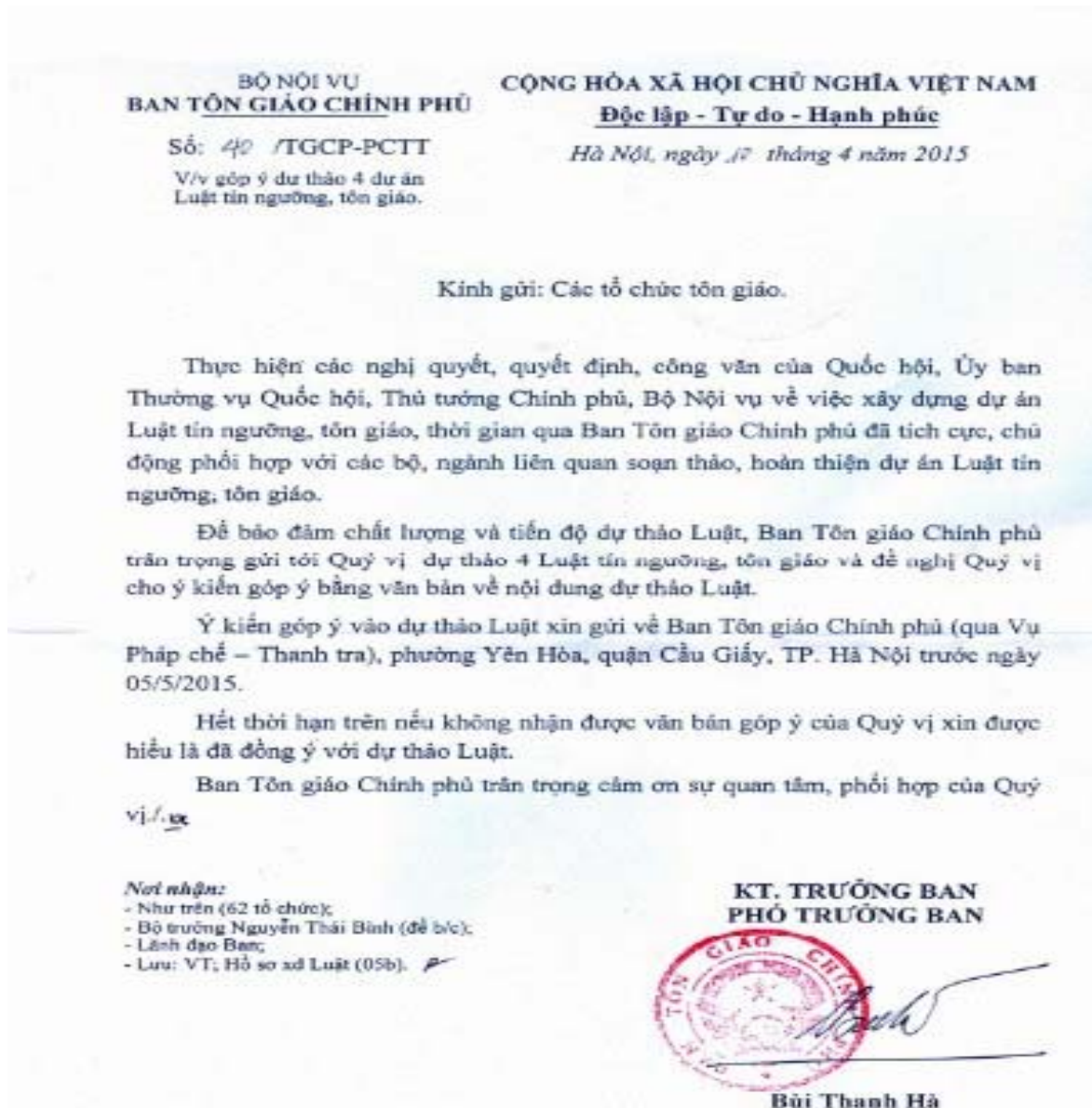
“LUẬT TÍN NGƯỠNG, TÔN GIÁO”

và cho ý kiến về dự thảo này.

I – Trước nhất, chúng tôi xin gửi đến quý gia đình Giáo phận văn bản dự thảo 4 bằng PDF, để tránh việc xáo trộn về các điều và khoản của văn bản khi chuyển lên trang mạng.

II – Thứ đến, chúng tôi gom lại ý kiến tự phát, nhưng rất chân tình của một số vị là linh mục, tu sĩ và giáo dân khi mới tiếp xúc văn bản “**LUẬT TÍN NGƯỠNG, TÔN GIÁO**”, trong khi chờ đợi phần trao đổi và đúc kết chính thức của TGM.

I – A/ Ban Tôn Giáo Chính Phủ số 40/TGCP-PCTT

II – Có nhiều Ý KIẾN như sau:

1 – Ban Tôn Giáo Chính Phủ gửi đến các cơ sở tôn giáo quá ít thời gian (chỉ trong vòng 13 ngày để trả lời) để tỏ cho thế giới thấy văn bản này được góp ý rộng rãi và tự do. Tuy nhiên, việc góp ý này vô ích thôi, vì như hỏi ý kiến về Hiến Pháp vừa rồi, các nhà trí thức, luật gia, HĐGMVNcũng đã góp ý rất thẳng thắn, chân thành, mà có được gì đâu. Mọi quyết định đã được Đảng quyết rồi, bàn cũng vô ích thôi!

2 – Tựa đề bản dự thảo 4 “**LUẬT TÍN NGƯỠNG, TÔN GIÁO**”. Các người soạn thảo luật liên quan đến Tín Ngưỡng Tôn giáo có biết, có tâm gì về Tín Ngưỡng Tôn giáo đâu mà Lập “**LUẬT TÍN NGƯỠNG, TÔN GIÁO**”. Chỉ những người có tín ngưỡng, tôn giáo mới có quyền Lập Luật liên quan đến Tín Ngưỡng Tôn Giáo của mình. Như bên Giáo Hội Công Giáo có **GIÁO LUẬT**, bên Phật Giáo có **ĐẠO PHÁP**... Sao Nhà Nước lại nhảy vào lập luật cho đạo giáo của người có đạo được?

3 – Để tỏ ra Nhà nước tôn trọng tự do tín ngưỡng, tôn giáo, ít nhất đầu đề phải là : “**VĂN BẢN PHÁP LUẬT BẢO TRỢ TÍN NGƯỠNG, TÔN GIÁO**”. Nói như vậy ít nhất có vẻ đúng vì Nhà nước tôn trọng tự do tín ngưỡng, tôn giáo là tôn trọng quyền lợi của người có tín ngưỡng tôn giáo, còn Nhà nước giúp tạo điều kiện cho người có đạo sống theo tôn chỉ của họ mới phải. Nhược bằng nói thẳng thừng ra: “**LUẬT QUẢN LÝ TÍN NGƯỠNG, TÔN GIÁO**”

4- Điều 1: khẳng định “Luật này qui định về quyền tự do tín ngưỡng (...) trong việc thực hiện và bảo hộ quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo”. Riêng từ ngữ “**qui định, bảo hộ**” như **thực dân Pháp Bảo hộ đất nước Việt nam**. Mới nghe mấy từ này đã ngao ngán rồi!

5 – Điều số 2: cũng đề cập “**bảo hộ**” “**theo qui định của pháp luật**”... Trên thế giới có bao nhiêu nước văn minh có luật “**qui định, bảo hộ tôn giáo**” như đất nước Việt nam đâu?. Không cần luật riêng quản lý về Tôn giáo, cứ theo luật chung mà hành xử người có đạo cũng như người không có đạo.

6- Điều 3: khoản 9 : “Cơ sở tôn giáo là nơi thờ tự, tu hành (...) những cơ sở khác được Nhà nước công nhận”. **Tại sao còn gọi là Nhà nước công nhận? Hiến pháp đã công nhận quyền tự do tín ngưỡng tôn giáo rồi mà?** Đây là phạm vi quyền tự do tôn giáo, vì hạn chế quyền tự do tôn giáo, và cũng là quyền con người. Từ ngữ còn mập mờ. Thực tế Giáo phận, những năm qua bị rắc rối ở chỗ này: muốn có linh mục đến sinh hoạt, phải có nơi thờ tự; để có nơi thờ tự, phải được lên giáo xứ, muốn lên giáo xứ cần có linh mục....

Vòng vo!

Khoản 11 : “Tổ chức tôn giáo trực thuộc (.....), quy định của tổ chức tôn giáo để quản lý tổ chức, phục vụ hoạt động tôn giáo, tu hành tập thể, hoạt động xã hội (**Bỏ: được Nhà Nước công nhận nhằm...**).

7- Điều 4: Khoản 3 (**bỏ câu: theo quy định pháp luật và**).

8- Điều 6. Các hành vi bị nghiêm cấm (**cấm luôn các cán bộ nữa: trong các khoản 1,2,3,4**). Chưa thấy cán bộ bị coi là thi hành sai trái luật đối với tôn giáo.

9- Điều 7: Các phong tục của người dân tộc thì sao?

10- Điều 8: khoản 2: (**bỏ: hoặc do cơ quan hoặc chấp thuận**).

Bỏ khoản 3.

11- Điều 9: Bỏ điều 9 này, không thực tế, phiền toái...

12- Điều 10 (**Bỏ: khoản 1: không cần thiết**).

13- Điều 11 (**Nên xem lại**)

14- Điều 12: Khoản 2, **b): điểm b) này không rõ ràng**: “Có địa điểm hợp pháp để sinh hoạt;” Thế nào là hợp pháp? Ai chấp nhận là hợp pháp? Chấp nhận khi nào?

“Sinh hoạt tôn giáo” ràng buộc với khu vực sinh hoạt tôn giáo như thế nào? Như giáo xứ, giáo họ bên công giáo không? Các danh xưng bên tôn giáo chưa ghi rõ, còn mập mờ....

15 – Điều 13, khoản 4 cũng mập mờ.

16- Điều 14: Không thấy đề cập thời gian giải quyết. Kinh nghiệm những năm qua, vì văn bản luật mập mờ, nên cán bộ quản lý tôn giáo tại địa phương vừa không hiểu cơ cấu tổ chức tôn giáo, vừa không tạo điều kiện cho tôn giáo hoạt động theo nhu cầu quyền lợi căn bản của những người có tôn giáo, kéo dài thời gian giải quyết, chưa nói các cán bộ đó còn tìm nhiều cách làm khó để hoạt động tôn giáo tại địa phương đó.

Ý kiến số 16 này: cũng nhận định cách tổng quát: văn bản Dự thảo 4 này không theo ngôn ngữ luật, nhiều chỗ mơ hồ, chòng chéo, không thấy nguyên tắc cơ bản là **DỰA TRÊN QUYỀN LỢI DÂN LÀM NỀN TẢNG CỦA LUẬT, NGƯỢC LẠI GÒ BỐ NHƯ CHO THIÊN HẠ THẤY: ĐÂY LÀ MỘT CHÍNH QUYỀN CHUYÊN CHÍNH VÔ SẢN, LÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA**. Có cán bộ dựa vào điểm này để hối lộ người dân có đạo hoặc như bậc thang leo lên chức cao hơn trong nguồn máy chính quyền, nhưng thực chất gây chia rẽ, làm mất đoàn kết toàn dân.

17- Ý kiến của một người giáo dân. Ông này trả lời khi đặt vấn đề Ban Tôn giáo Chính Phủ hỏi ý kiến về “luật tín ngưỡng- tôn giáo” đang soạn thảo, lấy

ý kiến, ông trả lời: tôi không biết nhiều lý sự để trả lời, tôi chỉ thích đá bóng và lấy trong trận đấu bóng mà nói: trong luật đá banh có **LUẬT “LỢI THẾ”** để cho trọng tài biết điều khiến trận đấu: trận đấu hay không phải cứ phạt nhiều, mà phải cầm còi tạo cho sân chơi sôi động, liên tục, và mọi người vui tươi. Trên sân cỏ có hai đội, ở đất nước ta một bên là đội người có đạo, bên kia đội cộng sản vô thần. Người cầm còi là Đảng Cộng Sản. Luật Lợi Thế (nếu có) toàn là đội vô thần được hưởng. Trên sân cỏ trọng tài là ông trời; ở đất nước ta, trọng tài là Đảng, là cán bộ. Cuối cùng đội người có đạo phải chịu thua thôi! Trận đấu chán ngắt!

Một ví dụ ví von, nhưng cũng cần suy nghĩ.

18- Ý kiến của một Yao phu huyện Đak Tô. Chú đi xuống tỉnh không phải mừng kỷ niệm 40 năm giải phóng, mà để thăm đứa con gái mới sinh.

- Ông có dự lễ bình thường tại làng ông không?
- Cán bộ không cho các bok (cha) đến làm lễ nữa?
- Tại sao vậy, có luật pháp về tôn giáo mà?
- Họ nói không được phép! Sao người kinh lại có nhà thờ tổ, nhà thờ họ, không cần xin phép; còn người dân tộc có “nhà thờ họ, nhà thờ plei (làng)” bắt phải xin phép, và đã xin phép nhiều lần, nay đòi phải tháo gỡ. Sao nhà nước không tôn trọng luật tục của chúng tôi. Quan tâm đến luật tục người kinh. Tôi không hiểu, thấy phân biệt kinh thượng quá!
- Cảm ơn ông cho biết ý kiến.

Vừa rồi, chúng tôi chỉ ghi nhận sơ khởi một số ý kiến tự phát như trên vì chưa có giờ ngồi lại để bàn hỏi và đúc kết. Chúng tôi cũng mong Hội Đồng Giám Mục Việt Nam bàn thảo cho sâu sắc và đề nghị như lần góp ý cho Hiến Pháp vừa qua, dù biết rằng Nhà nước ta là theo đường lối “**ĐẢNG CẦM QUYỀN**”. Các phương tiện truyền thông của các giáo phận cũng đưa lên ý kiến của Giáo phận mình để mọi người thấy Nhà nước đang muốn làm gì để quản lý tôn giáo. Tuy nhiên, toàn giáo dân công giáo trong và ngoài đất nước Việt cùng góp ý và cho thấy được ý nghĩa tôn trọng quyền con người trong tôn giáo rất sâu sắc: “*vì loài người chúng ta và để cứu rỗi chúng ta, Người đã từ trời xuống thế*”, và **CON ĐƯỜNG ĐI THỰC TẾ của những người có niềm tin vẫn là “CON ĐƯỜNG THẬP GIÁ CỦA CHÚA GIÊ-SU”**.

Xin hẹn gặp lại trong phần đúc kết của Giáo phận Kontum về văn bản dự thảo 4 này, dù không đủ thời gian để suy nghĩ. Tòa Giám mục mới nhận văn bản này chưa được nửa tháng. Trong khi đó, Ban Tôn Giáo Chính Phủ theo

văn thư số 40/TGCP-PCTT gửi cho “các tổ chức tôn giáo” ấn định thời gian gửi về Ban Tôn Giáo Chính phủ (qua Vụ Pháp Chế – Thanh tra) trước ngày 05/05/2015.

GPKONTUM (26/04/2015) KONTUM

CHUYỆN ĐỜI THƯỜNG

Ở Cuối Hai Con Đường

(Một câu chuyện hoàn toàn có thật.)

Phạm Tín An Ninh.

Những năm "cải tạo" ở miền Bắc, tôi được chuyển đi khá nhiều trại. Từ Lào Cai, xuống Hoàng Liên Sơn, rồi Nghệ Tĩnh. Khi mới đến Hoàng Liên Sơn, tôi được đưa đến trại Hang Dơi, nằm sâu trong núi. Đây là một vùng sơn lâm chướng khí, nên chỉ mới gần hai năm mà tôi đã có hơn 20 người bạn tù nằm lại vĩnh viễn ở dưới sườn đồi.

Sau đó, tôi được chuyển về trại 6/ Nghĩa Lộ. Trại này nằm gần Ban chỉ huy Tổng Trại, và cách trại 5, nơi giam giữ gần 30 tướng lĩnh miền Nam, chỉ một hàng rào và mấy cái ao nuôi cá trám cỏ. Ban ngày ra ngoài lao động, tôi vẫn gặp một vài ông thầy cũ, kể cho nhau nghe đủ thứ chuyện vui buồn.

Ngày nhập trại, sau khi "biên chế" xong, cán bộ giáo dục trại đưa 50 thằng chúng tôi vào một cái lán lợp bằng nứa, nền đất, ngồi chờ "đồng chí cán bộ quản giáo" đến tiếp nhận.

Vài phút sau, một sĩ quan mang quân hàm thượng úy đi vào lán. Điều trước tiên chúng tôi nhìn thấy là anh ta chỉ còn một cánh tay. Một nửa cánh tay kia chỉ là tay áo bằng kaki Nam Định, buông thõng xuống và phát phơ qua lại theo nhịp đi của anh. Không khí trở nên ngột ngạt. Không nói ra, nhưng có lẽ trong đám tù chúng tôi ai cũng có cùng một suy nghĩ : - Đây mới đích thực là nợ máu đây, biết trả như thế nào cho đủ ?

Nhưng bất ngờ, người cán bộ quản giáo đến trước chúng tôi, miệng nở nụ cười. Nhìn khuôn mặt hiền lành, và ánh mắt thật thà, chúng tôi cũng bớt lo âu.

Bằng một giọng đặt sệt Nghệ Tĩnh, anh quản giáo giới thiệu tên mình: Nguyễn Văn Thà, rồi "báo cáo" một số nội quy, yêu cầu của Trại. Anh đưa cho anh đội trưởng một tập vở học trò, phát cho anh em mỗi người một tờ

giấy để làm bản "lý lịch trích ngang".

Tôi đang ngồi hí hoáy viết cái bản kê khai lý lịch ba đời với bao nhiêu thứ "tội" dưới biển trên trời mà tôi đã thuộc lòng từ lâu lắm - bởi đã phải viết đến cả trăm lần, ngay cả những lần bị đánh thức lúc nửa đêm - bỗng nghe tiếng anh quản giáo hỏi:

- Trong này có anh nào thuộc Sư 23?

Tôi im lặng giây lát rồi lên tiếng:

- Thưa cán bộ, có tôi ạ.

- Anh ở trung đoàn mấy

- Trung Đoàn 44

- Vậy anh có tham dự trận đánh Trung Nghĩa ở KonTum đầu mùa hè 1972?

- Vâng, có ạ.

Anh quản giáo đưa cánh tay bị mất một nửa, chỉ còn cái tay áo đong đưa lên;

- Tôi bị mất cánh tay này trong trận đó.

Nhìn qua anh em, thấy tất cả mọi con mắt đều dồn về phía tôi. Để lấy lại bình tĩnh, tôi làm ra vẻ chủ động:

- Lúc ấy cán bộ ở đơn vị nào?

- Tôi ở trung đoàn xe tăng thuộc Sư 320.

Anh quản giáo rảo mắt nhìn quanh, rồi hạ giọng tiếp tục:

- Trận ấy đơn vị tôi thua nặng. Cả một tiểu đoàn tăng của tôi còn có 2 chiếc. Chiếc T54 của tôi bị bắn cháy. Tôi thoát được ra ngoài, nhưng bị các anh bắt làm tù binh.

- Sau đó cán bộ được trao trả? tôi hỏi .

- Tôi bị thương nặng lắm, do chính đạn trong xe tôi phát nổ. Tôi được các anh đưa về quân y viện Pleiku chữa trị. Nhờ vậy mà tôi còn sống và được trao trả tù binh đợt cuối cùng năm 1973, sau khi có hiệp định Ba Lê.

Đạo đó, miền Bắc, đặc biệt trên vùng Hoàng Liên Sơn, trời lạnh lắm. Mỗi láng được đào một cái hầm giữa nhà, đốt những gốc cây được anh em nhặt ngoài rừng, sau giờ lao động, mang về sưởi ấm. Tôi nào, anh quản giáo cũng xuống sinh hoạt với anh em. Gọi là sinh hoạt, nhưng thực ra anh chỉ tâm tình những chuyện vui buồn đời lính, thăm hỏi hoàn cảnh của anh em tù, và khuyên anh em nên cố gắng giữ gìn sức khỏe, đừng làm điều gì sai phạm để không phải nghe mấy ông cán bộ nặng lời. Anh thường nói:

- Tôi rất đau lòng, khi thấy các anh phải nghe những lời thô lỗ. Tôi biết các anh đều là những người có trình độ văn hóa và ai cũng đã từng chỉ huy.

Mùa đông, không trồng trọt được, nên khẩu phần ăn của một người tù chỉ có

một miếng bánh mì đen bằng hai ngón tay, hoặc lưng một bát bắp hạt. Phần thiếu ăn, một phần ẩm ướt thiếu vệ sinh, nên nhiều anh em tù bị bệnh kiết lỵ. Thuốc men hoàn toàn không có, nên bệnh kéo dài lâu ngày. Nhiều người đứng không vững.

Một buổi chiều cuối đông, mưa phùn rả rích, sương mù giăng kín cả thung lũng trại tù, cả đám tù chúng tôi ngồi co ro trong lán, cố nhai từng hạt bắp cứng như viên sỏi, nhìn ra cánh đồng phía trước, thấp thoáng một người mang áo toi (loại áo mưa kết bằng lá cây) chạy lúp xúp từ chỗ này đến chỗ khác, cho đến khi trời tối.

Đêm đó, như thường lệ, anh Thà xuống sinh hoạt với anh em bên bếp lửa.

Anh bảo nhỏ anh đội trưởng :

- Tôi để một giỏ cá đàng sau lán. Trước giờ ngủ, anh ra mang vào, chia cho mấy anh bị bệnh kiết lỵ đang mất sức để các anh bồi dưỡng. Nhớ giữ kín, đừng để trên biết.

Bây giờ anh em mới hiểu, người mà chiều nay, đặt lờ bắt cá ngoài đồng ruộng chính là quản giáo Thà. Ai cũng cảm động.

Biết là anh em tù bị đói triền miên, nhất là sau mùa đông dài, một buổi sáng đầu mùa xuân , quản giáo Thà đưa cả đội 50 người tù lên một đồi trồng toàn sắn của một hợp tác xã nào đó. Sắn đầu mùa, củ còn nhỏ. Anh chỉ cho anh em cách đào lấy củ mà thân sắn vẫn còn nguyên; đào mấy cái bếp "Hoàng Cầm" để luộc sắn mà không ai phát hiện có khói. Anh dắt hai anh tù xuống đồi xách hai thùng nước mang lên, căn dặn anh em thay phiên nhau luộc sắn ăn cho no. Anh đích thân ở lại đứng gác, nếu có ai vào, anh vờ ra lệnh "chuẩn bị đi về", anh em tức khắc dấu hết "tang vật" xuống một cái hố đã đào sẵn.

Dường như đó là cái ngày duy nhất mà 50 người tù chúng tôi được no -dù chỉ là no sắn-.

Không biết tối hôm ấy, trong giờ "giao ban" , quản giáo Thà đã báo cáo với ban chỉ huy trại là đội tù của chúng tôi đã phát được bao nhiêu hecta rừng ? Mỗi lần ra bãi thấy anh em lao động nặng nhọc, anh Thà bảo nhỏ:

- Anh em làm việc vừa phải, khi nào mệt thì ta nghỉ. Nhớ giữ gìn sức khỏe, vì thời gian cải tạo còn dài lắm.

Vào một dịp Tết, cầm giấy nghỉ phép trong tay, nhưng anh không về nhà, mà ở lại với anh em. Số tiền lương vừa lãnh được, anh mua mấy bánh thuốc Lào, vài ký kẹo lạc, biếu anh em ăn tết. Lần ấy, anh tâm sự thật nhiều với anh em:

- Lần bị thương năm 1972 ở Kontum, tôi nghĩ là tôi đã chết. Vết thương quá nặng, lại phải nằm trong rừng rậm một mình, không có thức ăn, nước uống. Trong lúc tuyệt vọng nhất, tôi bất ngờ được một đơn vị của Sư 23 các anh phát giác. Các anh băng bó vết thương, cho tôi ăn uống, tận tình săn sóc tôi như một người đồng ngũ. Các anh luân phiên khiêng tôi ra khỏi khu rừng rậm, gọi máy bay tản thương đến đưa tôi về bệnh viện. Trời tối, máy bay chưa xuống được, đảo mấy vòng, thì vị trí bị lộ. Các anh bị pháo kích, may mà không có ai bị thương. Các anh lại phải vội vàng di chuyển đi nơi khác. Cả khu rừng chỉ có một khe đá là nơi trú ẩn an toàn, các anh lại dành cho tôi, rồi phân tán mỏng. Tôi được hai anh y tá săn sóc suốt cả đêm. Người chỉ huy hôm ấy là một anh rất trẻ, mang quân hàm trung úy, mấy lần ôn tồn hỏi thăm tôi và khuyên tôi cố gắng để được đưa về quân y viện chữa trị. Anh còn cho tôi nửa bao thuốc lá còn lại của anh, bảo tôi hút thuốc để quên bớt cơn đau của vết thương. Sáng sớm hôm sau, tôi được máy bay tản thương đưa tôi về quân y viện Pleiku. Ở đây, mặc dù tôi phải nằm riêng, nhưng được bác sĩ các anh chăm sóc tận tình. Tất cả đã đối xử với tôi như người đồng đội. Có lần, một phái đoàn đến ủy lạo thương binh các anh, họ cũng đến thăm, cho tôi quà, và an ủi tôi thật chân tình. Vết thương vừa lành, thì tôi được lệnh trao trả tù binh. Khi chia tay, bệnh viện còn cho tôi nhiều thuốc men và một số đồ dùng. Lòng tôi tràn ngập cảm xúc. Tôi nghẹn ngào trước tình con người, tình dân tộc mà các anh đã dành cho tôi. Tình cảm ấy tôi chôn chặt tận đáy lòng, không dám tâm sự cùng ai, vì lòng tôi lúc nào cũng nghĩ đến vợ con tôi, và nhất là người mẹ già gần tuổi 80 đang ngày đêm mong chờ tôi trở về.

Anh cố gắng giữ bình tĩnh, nhưng rõ ràng là giọng nói của anh sắp nghẹn ngào.

- Khi về lại ngoài Bắc, người ta có còn tin cậy anh không? - một anh tù hỏi.

- Ngay sau khi được trao trả, tôi phải vắt hết thuốc men và những thứ các anh cho. Tôi cố dấu mấy viên thuốc trụ sinh phòng nhiễm trùng, nhưng họ khám xét kỹ quá, tôi phải tìm cách vắt đi. Trước khi đưa về Bắc, chúng tôi được học tập hơn một tháng, làm kiểm điểm và lên án sự đối xử tàn ác của các anh. Tôi thấy xấu hổ lắm khi nói điều ngược lại, nhưng rồi ai cũng thế, không thể làm khác hơn. Chính vì vậy mà lòng tôi cứ dằng vặt mãi cho đến hôm nay.

Thời gian vàng son của năm mươi người tù đội 4 trại 6/ Nghĩa Lộ, Hoàng Liên Sơn, kéo dài không quá sáu tháng.

Một buổi sáng sớm, khi sương mù còn vương trên thung lũng trại tù, một người đạp chiếc xe đạp vội vã rời ban chỉ huy trại. Sau xe đèo theo một cái rương bằng gỗ và một túi đeo lưng bộ đội. Một vài anh em nhận ra anh Thà và báo cho anh em. Cả một đội năm mươi người tù vừa mới thức dậy, còn ngái ngủ, chạy ùa ra sân, vẫy tay gọi. Anh Thà không nhìn lại, đưa cánh tay chỉ còn một nửa lên vẫy vẫy, rồi biến dạng trước cổng trại.

Chiếc thuyền nhỏ mang theo trên 30 người vượt biển, trong đó có tôi và ba người bạn cùng tù ở Nghĩa Lộ ngày trước, ra đến hải phận quốc tế hai ngày thì gặp bão. Chúng tôi may mắn được một chiếc tàu chuyên chở dầu hỏa của vương quốc Naui, trên đường từ Nhật sang Singapore, cứu vớt. Hai ngày đêm trên tàu là cả một thiên đường. Từ vị thuyền trưởng đến anh thủy thủ, chị bác sĩ, y tá, đều hết lòng săn sóc lo lắng cho chúng tôi. Hôm rời tàu để được chuyển đến trại tị nạn Singapore, chúng tôi quá xúc động không ai cầm được nước mắt. Tất cả thủy thủ đoàn đều ra đứng thành hai hàng dài trên boong tàu, ai nấy đều khóc sụt sùi ôm lấy từng người chúng tôi mà chia tay. Rồi những ngày sống trong trại, chúng tôi được thầy cô giáo và ông đại sứ Naui, thường xuyên có mặt lo lắng cho chúng tôi đủ điều. Chúng tôi vừa xúc động vừa đau đớn. Nỗi đau của một người vừa mới bị anh em một nhà hành hạ, đuổi xô đến bước đường cùng, phải bỏ nhà bỏ xứ để thoát thân trong cái chết, bây giờ lại được những kẻ xa lạ không cùng ngôn ngữ, màu da, màu tóc, lại hết lòng đùm bọc yêu thương. Mang cái ân tình đó, chúng tôi chọn Naui là nơi tạm gởi phần đời còn lại của mình.

Bốn anh em, những người cùng tù Nghĩa Lộ năm nào, được sắp xếp ở gần nhau. Mỗi ngày gặp nhau đều nhắc lại những năm tháng khốn khổ trong tù. Đặc biệt khi nhắc tới quản giáo Thà, ai trong chúng tôi cũng ngậm ngùi, nghĩ đến một người không cùng chiến tuyến mà còn có được tấm lòng. Sau lần bị "hạ tầng công tác" ở trại tù Nghĩa Lộ, không biết anh đi về đâu, nhưng chắc chắn là bây giờ cũng vất vả lắm.

Sau hai năm theo học, tôi được nhận vào làm trong ngân hàng bưu điện trung ương. Tại đây, tôi quen với Kenneth Hansen, một bạn đồng nghiệp còn trẻ tuổi, lại ở gần nhà, nên sau này trở nên thân tình. Anh ta là sinh viên đang theo học về kinh tế, chỉ làm việc thêm ngoài giờ học. Làm chung gần một năm, thì anh bạn Naui này lại được nhận vào một công ty lớn và sang làm việc ở chi nhánh bên Ấn Độ.

Bẵng đi vài năm, bất ngờ một hôm anh gọi điện thoại báo là sẽ đến thăm tôi và đem đến cho tôi một bất ngờ. Và đúng là bất ngờ thật, vì cùng đến với

anh là một người con gái Việt nam. Anh giới thiệu với vợ chồng tôi, đó là vị hôn thê của anh.

Cô gái tên Đoan, nói giọng Hà Nội chính tông. Gặp chúng tôi ở một nơi xa lạ, cô vui mừng lắm, nhưng khi nhìn thấy tấm ảnh của tôi treo trên tường, mang quân phục và cấp bậc của quân đội VNCH, cô có vẻ ái ngại. Biết vậy, chúng tôi cũng niềm nở, đùa cợt cho cô được tự nhiên. Cô cho biết cô là bạn thân với nữ ca sĩ Ái Vân từ lúc hai người còn đi học ở Hà Nội. Sau sáu năm du học ở Đông Đức, rồi Liên Xô, cô được sang thực tập tại Ấn Độ. Chính tại đây cô có dịp gặp và quen với chàng trai Nauy này. Khi ấy cô đã có chồng và một đứa con trai. Người chồng trước cùng du học ở Liên Xô, sau này trở thành một cán bộ cao cấp trong ngành dầu khí tại Hà Nội. Sau thời gian thực tập ở Ấn Độ trở về, cô được bạn bè và người thân cho biết là anh chồng đã cặp một cô gái khác chỉ một vài tuần sau ngày cô đi. Cô đem việc này nói phải trái với chồng, lại bị anh ta hành hung và nói những lời thô lỗ. Cô vừa buồn vừa giận, bỏ chồng, xin sang học tiếp chương trình Tiến sĩ tại một đại học ở Đông Đức.

Sau ngày bức tường Bá Linh ô nhục bị nhân dân Đức phá sập, nước CHND Đức (Đông Đức) bỗng chốc không còn nữa. Cô không về nước mà tìm cách trốn sang Tây Đức. Qua một thời gian hết sức khó khăn, cô may mắn liên lạc được với anh Kenneth Hansen, để được bảo lãnh sang Nauy. Biết cô thuộc gia đình một đảng viên cộng sản cao cấp, bởi cô được du học ở nhiều nước thuộc khối cộng sản trước đây, nhưng tôi không hỏi vì sợ cô ngại. Sau này chính Kenneth Hansen, cho biết, bố của cô trước kia là đại sứ Việt Nam tại Liên Xô cũ. Sau ngày Liên Xô sụp đổ, kéo theo sự tan vỡ của toàn khối cộng sản Đông Âu, ông xót xa nhìn ra được một điều gì đó. Trở về Việt Nam, ông không còn được nhà nước Cộng sản trọng dụng, trở thành kẻ bất mãn, cả ngày nằm nhà không tiếp xúc một ai.

Sau một thời gian, được cấp quốc tịch Nauy, cô Đoan trở về Việt Nam thăm gia đình, đặc biệt là người cha già đang ốm nặng. Nhân tiện xin mang đứa con trai sang Nauy với cô.

Việc cô Đoan trở về Hà Nội, làm tôi nghĩ đến anh quản giáo Nguyễn Văn Thà thưở trước. Tôi cùng với mấy người bạn tù cũ, góp một số tiền khoảng 800 đôla, nhờ cô Đoan về Nghệ Tĩnh tìm và trao lại cho anh, như để tỏ chút lòng biết ơn một người bao nhiêu năm sống trong đám bùn lầy nước đọng mà vẫn còn giữ sạch được tấm lòng. Việc tìm anh không phải dễ dàng, vì chúng tôi không biết nhiều về anh. Trong mảnh giấy nhắn tin, chỉ vồn vện

vài chữ : "ông Nguyễn Văn Thà, gốc Nghệ Tĩnh, khoảng năm 1979 là thượng úy, làm quản giáo trại tù cải tạo số 6/ Nghĩa Lộ, Hoàng Liên Sơn ". Cô Đoàn vui vẻ nhận lời và hứa sẽ tìm đủ mọi cách để gặp hoặc liên lạc anh Thà. Cô cũng cho biết là cô có ông chú họ hiện làm việc tại bộ quốc phòng. Cô sẽ nhờ ông ta tìm hộ.

Một tháng sau, cô Đoàn trở lại Nauy, báo cho chúng tôi biết là ông chú của cô không tìm thấy tên Nguyễn Văn Thà trong danh sách sĩ quan. Ông đoán là anh ta đã bị phục viên từ lâu lắm rồi. Cô đã đích thân vào Nghệ Tĩnh, hỏi thăm mọi cơ quan, nhưng không ai biết. Cuối cùng cô phải thuê mấy tờ báo địa phương đăng lời nhắn tin, trong đó có ghi số điện thoại của tôi. Cô còn cho biết là nhân tiện có mặt ở Nghệ Tĩnh thì cô nhờ họ thôi, chứ không có nhiều hy vọng gì, vì chỉ một ít người ở thành phố có báo đọc.

Thời gian trôi qua, bận bịu bao nhiêu việc làm ăn, lo cho con cái, để kịp hội nhập vào đời sống trên quê hương mới, chúng tôi không còn ai nhắc đến chuyện anh Thà.

Bỗng một hôm, khi đang say ngủ, nghe tiếng điện thoại reo, tôi giật mình tỉnh giấc. Xem đồng hồ, hơn hai giờ sáng. Mùa đông Bắc Âu, nhiệt độ bên ngoài cửa sổ chỉ - 20 độ C. Tôi ái ngại. Giờ này mà ai gọi điện thoại thì phải có điều gì khẩn cấp lắm. Tôi bốc ống nghe, Đầu giây bên kia là giọng một cô gái, nói tiếng Việt rất khó nghe. Cô hỏi hỏ, nhưng rất lễ phép, xin được gặp tôi. Cô cẩn thận nhắc lại tên tôi hai lần, với đầy đủ họ và tên.

- Xin lỗi, cô là ai và đang ở đâu ạ? tôi hỏi.

- Dạ, cháu là Hà, Nguyễn Thị Hà, cháu đang ở Ba Lan ạ.

Tôi im lặng. Thoáng lục lọi trong trí nhưng tôi không nhớ là mình đã quen ai tên Hà. Bên kia đầu giây, cô gái lên tiếng:

- Bác có còn nhớ ông Thà, làm quản giáo ở Nghĩa Lộ không ạ?

- Ông Thà, Nguyễn Văn Thà, Bác nhớ, nhưng cô là gì của ông Thà, và sao lại ở Ba-Lan?

- Dạ, ông Thà là bố cháu. Cháu ở Ba-Lan với một đứa em trai. Bọn cháu khổ lắm Bác ạ. Tiếng cô gái sụt sùi.

- Cháu cho bác số phon, bác gọi lại ngay, để cháu khỏi tốn tiền.

Tôi gọi lại, và nghe tâm sự nãy nê của cô gái. Cô và em trai, tên Tĩnh, được bố mẹ lo lắng, chạy vạy, bán hết đồ đạc trong nhà, kể cả chiếc xe đạp Trung Quốc mà cha cô nâng niu như là một thứ gia bảo, vay mượn thêm, lo cho hai chị em cô sang lao động ở Ba-Lan. Sau khi chính quyền cộng sản Ba-Lan bị cuốn theo làn sóng dân chủ ở Đông Âu, chị em cô cùng hầu hết những người

được chính quyền Việt Nam gửi sang lao động, đã không về nước, trốn ở lại. Vì sống bất hợp pháp, nên không tìm được việc làm chính thức. Hầu hết làm chui, buôn bán thuốc lá lậu. Một số trở thành ăn cắp, băng đảng, quay lại cướp bóc hoặc tống tiền chính những người đồng hương, đồng cảnh. Số người Việt này trở thành mối bận tâm không nhỏ cho những chính quyền mới ở các nước Đông Âu.

Hai chị em cô Hà thuê một căn gác nhỏ trong thành phố Warszawa, nhận thuốc lá của một người khác, mang đi bán. Nhưng mỗi lần dành dụm được một ít, chưa kịp gửi về giúp gia đình thì bị cướp sạch. Một hôm, cậu em trai nhận thuốc lá mang đi bán, bị cảnh sát bắt và phát hiện là số thuốc lá kia vừa bị mất cắp tại một cửa hàng Ba-Lan. Vì vậy cậu em trai bị nhốt vào tù, còn cô Hà thì đang bị truy nã. Việc xảy ra một ngày trước khi cô Hà gọi điện thoại cho tôi .

- Bây giờ cháu đang ở đâu? Tôi hỏi.

- Cháu đang trốn ở nhà một người bạn, nhưng cô ta không dám chứa cháu lâu. Cháu không biết phải làm sao, thì bất ngờ nhớ đến lá thư của ba cháu gửi cho cháu cách nay vài tháng. Ba cháu bảo cháu trong trường hợp rất cần thiết mới gọi cho bác.

- Ba cháu bây giờ làm gì?

- Ông bị ốm nặng. Cách nay hai năm bị tai biến mạch máu não, liệt nửa người, nên chỉ nằm một chỗ. Vì vậy nên chị em cháu trốn ở lại đây để kiếm tiền gửi về cho bố cháu điều trị và sống qua ngày bác ạ.

Tôi ghi số điện thoại, địa chỉ người bạn của Hà, tên nhà tù mà Tĩnh, em trai của Hà đang bị giam giữ, trấn an và hẹn sẽ gặp cô trong một ngày rất gần ở Ba-Lan.

Tôi nhớ tới một người bạn Ba-lan, anh Zbigniew Piwko. Chúng tôi quen khá thân lúc cả hai vừa mới đến Na Uy. Anh ta lớn hơn tôi ba tuổi. Trước kia là một đại tá không quân, chỉ huy một không đoàn chiến đấu thuộc quân đội cộng sản Ba-Lan. Về sau anh ta ngầm ủng hộ Công Đoàn Đoàn Kết do ông Walesa lãnh đạo. Hành tung bại lộ, trong khi bị truy bắt, anh đã lấy một chiếc trực thăng, chở gia đình, gồm người vợ và hai đứa con, bay sang Tây Đức. Theo sự thỉnh cầu của anh, gia đình anh được chính phủ Na Uy đặc biệt nhận cho tị nạn chính trị.

Anh và tôi học tiếng Na Uy cùng một lớp, và sau đó có một thời gian chúng tôi cùng làm thông dịch cho Sở Cảnh Sát. Nhưng chỉ hơn một năm sau, thì tình hình chính trị ở Ba-Lan thay đổi bất ngờ. Công Đoàn Đoàn Kết của ông

Hà từ Ba-Lan gửi về, cùng với số tiền của các anh gửi cho, lòng tôi cảm xúc đến nghẹn ngào. Tôi và gia đình xin muôn vàn cảm tạ. Các anh làm tôi nhớ tới một câu nói của Các-Mác: "Chỉ có loài súc vật mới quay lưng trước cảnh khốn khổ của đồng loại". Ngày nay, cả thế giới đều lên án Mác, những nước một thời lấy chủ nghĩa Mác làm ánh đuốc soi đường, bây giờ cũng đã từ bỏ Mác, chỉ còn một vài nơi lấy Mác làm bức bình phong để che đậy những mục nát ở phía bên trong, nhưng câu nói trên kia của Mác, với tôi, vẫn mãi mãi là một lời vàng ngọc. Điều tệ hại là những kẻ một thời theo Mác đã luôn luôn làm ngược lại lời nói này của Mác.

Chúng tôi mừng cho các anh đã đưa được gia đình ra khỏi nước. Mặc dù tôi biết một người phải bỏ quê hương mà đi, còn đau đớn nào hơn. Ngay cả con cái chúng tôi, vất vả biết chừng nào, mà tôi cũng đành khuyên các cháu phải ra đi để may ra còn tìm được một chút tương lai, giá trị nào đó của kiếp con người

Phần tôi, sau khi bị kiểm điểm nặng nề ở trại Nghĩa Lộ, tôi bị điều ra mặt trận phương Bắc, trong thời kỳ giặc bành trướng Trung Quốc tràn qua biên giới. Nhờ thương tật, tôi được bố trí một công tác lặt vặt ở hậu cần. Mặt trận kết thúc, tôi bị phục viên về nhà, tiền phụ cấp không đủ nuôi chính bản thân. Tôi chỉ còn một cánh tay mà phải phát rẫy trồng rau để phụ giúp gia đình.

Hơn ba năm nay, tôi bị ốm nặng, nằm liệt giường. Nhờ chị em cháu Hà gửi tiền về nuôi tôi và cả gia đình, tôi mới còn sống được đến hôm nay. Biết trốn lại Ba Lan, không có giấy tờ, hai cháu sẽ khó khăn ghê lắm, nhưng vẫn còn hơn là về lại bên này. Có làm suốt ngày cũng chẳng đủ ăn. May mà nhờ các anh hết lòng giúp hai cháu. Cái ơn này biết khi nào chúng tôi mới trả được cho các anh đây.

Tôi biết mình không còn sống bao lâu. Cuối đời một con người, tôi nghiệm rõ được một điều: Chỉ có cái tình con người với nhau mới thực sự quý giá và tồn tại mãi với thời gian. Những chế độ này, chủ nghĩa nọ, cuối cùng cũng chỉ là những đám mây đen bay trên đầu. Đôi khi che ta được chút nắng, nhưng nhiều lúc đã trút bao cơn mưa lũ xuống để làm khốn khổ cả nhân gian..."

Không ngờ lá thư đầu tiên này cũng là lá thư cuối cùng chúng tôi nhận được từ anh Thà. Anh đã qua đời sau đó không lâu. Nghe cháu Hà kể lại. Khi hấp hối, anh bảo vợ anh mang mấy cái huy chương, anh được cấp trong thời chiến tranh, đào lỗ chôn xuống phía sau nhà. Anh thàn thì: xin hãy chôn

chặt hộ tôi cái quá khứ đau thương và lầm lỡ đó lại. Chính nó đã gây biết bao chia lìa, tang tóc, và sự thù hận giữa những người anh em cùng một mẹ, không biết sẽ kéo dài cho đến bao giờ?

Phạm Tín An Ninh, Vương Quốc Nauy

Phở Đà Lạt

Vietnamese Cuisine
39400 Murrieta Hot Spring Rd #107
Murrieta, CA 92563.
Tel: 951-600-5700
Hours: Mon-Sun: 10:00am-9:00pm

Hiệp Hội Thánh Lễ Đồi Đồi

Hội viên sẽ được cầu nguyện trong những Thánh Lễ hàng ngày và được thông phần công đức do các linh mục và tu huynh thuộc Dòng Truyền Giáo Ngôi Lời đang phục vụ trên các cánh đồng truyền giáo.
Thánh Lễ Đồi Đồi có thể xin cho người thân còn sống hay đã qua đời.
Liên hệ: Cha Nguyễn Văn Long SVD. Phone (951)454 – 0529
PO Box: 760 Riverside, CA 92513.0060
Email: nguyenvanlong59@yahoo.com

LỜI NGUYỆN: Lạy Chúa, lạy Cha, Ngài là bậc Thánh ở cạnh Đấng Cứu Thế đầy quyền năng. Nay con cầu khẩn Cha giúp con vượt qua khó khăn cấp thiết hiện nay. Đọc những lời nguyện này 9 lần/1 ngày. Đọc liên tục 9 ngày với lòng thành tâm sẽ được toại nguyện. Được việc hứa in lời nguyện này và tình Cha **Trương Bửu Diên. Thứ Trần**

Land For Sale:

Hesperia City. one half acre corner lot on paved road near Freeway 15 and Main Street off ramp. Zoned 2-8 units per acre. Water and electrical @ street. Near new Walmart, new hotels, and shopping. Only 60k. Owner 714 675-3950.

EJ Belle Tiệm Tóc - Nail Day SPA.

Cựu Giáo Sư thẩm mỹ (40+ năm kinh nghiệm). Nhận dạy bằng về tóc hoặc da, cung cấp mỹ phẩm, trị các loại mụn không để lại sẹo không cần uống thuốc, sơn môi giữ nguyên ngày, lip conditioner cho phái nam chống khô môi, thâm môi
Liên lạc: Cô Đào: **714 675 3950**
www.ejbelle.com

Nếu bạn muốn tìm hiểu ơn gọi dòng Truyền Giáo Ngôi Lời, Xin liên lạc
Cha Anthony Nguyễn cell: 847.687.1459
Email: acnguyensvd@yahoo.com
Website: www.svdvocations.org

Cha Trương Bửu Diệp:

Nếu ai có thiện ý muốn xin ký thỉnh nguyện thư cho cha Cha Trương Bửu Diệp được phong thánh xin liên lạc: Minh Bùi, điện thoại: 909-528-7823

Congregation of the Holy Spirit Province of the United States

Rev. Brandon Bầy Nguyễn, C.S.CP.
Vocation Director
Off 773-734-4418
Cell 501-908-6188
brandon7cscp@aol.com
www.spiritans.org

GIÁO XỨ NGHÈO MIỀN BẮC VIỆT NAM

Ước mong đón nhận hảo tâm của Quý Vị Ân Nhân, xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho những tấm lòng vàng. Suốt 100 năm qua, Giáo Xứ ước mơ một mái ấm đơn sơ cho con cháu có nơi học hành.

Lm. Quản Xứ: Jacintô VÔ THÀNH CHÂU, SVD: email: hyachau@gmail.com
Giáo Xứ Trang Cảnh
Nghị Xuân - Nghi Lộc - Nghệ An
Xứ Nghèo Miền Bắc - Việt Nam
Tel: 0903-877-053
L/L tại Mỹ:
13552 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92868
Tel: 714-226-6175, 714-750-0266

Sửa computers & labtops

Nhận sửa computers, labtops các loại. Giá rẻ cho mọi người.
Liên lạc KHOA NGUYEN @
951.834.7709 hoặc 951.834.6312.

**Chuyên môn sản xuất hạt vệt
lộn organic**

Ra lò ngày thứ Tư và Chủ Nhật.
Anh Chị Ba: 951-926-9986
951-786-8693

Brandon Yuong Photography:
chuyên chụp ảnh Đám Cưới Hối
Chuyên nghiệp, sáng tạo, hình ảnh đẹp,
ấn tượng, lãng mạng
Website: <http://brandonyuong.com>
Email: celebrate@brandonyuong.com

ARER Dental

Thanh Chuong &
Nguyen Minh Chau DDS
560 N. San Jacinto St
Hemet, CA 92543
951-765-3174

ASIAN Printing

15101 Moran St., Westminster, CA 92683
Tel: 714-891-0898 Fax 714-894-1862
email: asianprinting@gmail.com
Chuyên in Thiệp Cưới và
mọi dịch vụ Ấn Loát

**Nhận Sửa Các Loại Máy
Vi Tính**

Laptop, thay màn hình
Motherboard, D.C. Jacks
Liên hệ 951-813-5362

**IVY Springs
Medical Care**

Bách Nguyễn, MD

Board Certified in Family Practice
41680 Ivy St, #A Tel 951-677-2227
Murrieta, CA 92562 Cell 951-235-9528

Kim Thu Pham

R. E. Agent / Loan Consultant
Direct 858-610-2246 Home 951-694-6780
COUNTRYLAND
REAL ESTATE & MORTGAGE
4744 El Cajon Blvd., San Diego, CA 92115
Office: 619-282-9696 Fax: 619-516-1279

Redhawk Family Dentistry

44274 George Cushman Court,
Temecula,
CA 92592. Suite 205
Liên lạc: Hằng Nga(Gina) Vũ.
Cell: 951-303- 8695

Nhận giữ trẻ và dạy Việt Ngữ

Ai có nhu cầu xin liên hệ
Cô Hương Nhi
Tel. 951-305-1798

Furniture for Sale

Nếu ai có cần mua furniture,
xin liên lạc với Chị Sa
Tel. : 951-249-2190

Blinds & Shutters

100% basswood shutters
2" & 2.5" basswood blinds
2" & 2.5" fauxwood blinds vertical
Free In-Home quote
Professional Installation
Phone: 626-572-3787
29350 BigHorn ct, Murrieta, CA

V & N Interior Design

Create the Home of Your Dream

Ngo T. Tran

Interior Designer
31772 Green Oak Way
Temecula, CA 92592
951-303-4372
951-699-9139

Skin Care by Kim: Chuyên trị da mụn, nám, cặn cồi. Đặc biệt lột da mặt rất có kết quả. Nhận xâm thẩm mỹ cho môi, mắt và chân mày. Trang điểm cô dâu, dạ hội. Ngoài ra còn có hướng dẫn trang điểm và dưỡng da cho từng cá nhân. Xin liên lạc: Kim
Tel 951-235-8103

29760 Rancho California Rd #103, Temecula, CA 92591.

DAN VO Nhận sửa xe 26955 Holly Grove Ct., Murietta, CA
Certified Toyota Master Technician, Certified Toyota Hybrid
Vehicle, Certified Master ASE
Dùng phụ tùng thay thế như của Dealer.
Tiền công bằng 1/2 giá của Dealer. Bảo đảm 1 năm
Xin gọi phone làm hẹn: 951-445-9362

Phòng Mạch: Châm Cứu & Thuốc Bắc

Bùi Hoài Albert, OMD. Nhận: Bảo Hiểm
Chuyên Trị: Đau nhức, nội ngoại thương, tai nạn xe cộ,
nghề nghiệp.
29950 Hunter Rd, #101, Murrieta, CA 92563
Cell: (702)-376-3971
Off: (951) 461-8377

FULL REALTY – Service, Inc.

Realtor DRE License # 01806276
Liên lạc: D. "Chris" Nguyen. Cell: 951-834-7701
Email: nguyenchris@hotmail.com Fax: 951-870-4053
Website: www.chrisnrealestate.com

Smile Dental Care, Steven T. Nguyễn

Cosmetic, Braces & Implants
Office Hours: Mon-Tue, Fri: 9:00am-5:30pm
Thu: 10am-6:30pm, Sat: 9am – 2pm
25100 Hancock Ave. # 112
Murrieta, CA 92562
Tel 951-304-7881
www.murrietasmiledental.com

Grand Opening. Brand new dental office:

Free Exam & Xrays, 50% off Teeth Cleaning & Zoom Whitening.
Cavity Catcher Dentistry & General and Cosmetic
42210 Lyndie Lane, Suite B
Temecula, CA 92591
(951) 695-5678, www.cavitycatcher.com